

חודש אייר
עלון מספר 9 (22)

יו"ל ע"י מערכת
'נחלה פור-אבר'
גן ישראל נחלת הר חב"ד

נחלה FOREVER

ה'תשפ"ד

מלחמת ופרצת

2 פלוגות - מטרה אחת!

המגזין החודשי - גן ישראל נחלת הר חב"ד

נא לשמור על קדושת הגיליון

ל"ג בעומר עם הרבי

לקט תמונות מרהיבות מהפארד במהלך השנים

בפתח העלוו

עם הקצין לוי כהן

חיילים דרוכים! חיילים בכוננות! מה שלומכם?

מה אתה לא זוכרים...? אני הקצין הגעשפאנט המנצח!!

לא נורא... "אין דבר אבוד", באידיש אומרים: ס'איז ניטא קיין פארפאלען, ואם כבר מדברים על "אין דבר אבוד", הרבי אומר שהחודש (אייר) מסופר על חלק בעם ישראל שלא יכלו להקריב את קרבן הפסח, ולמה הם לא הקרבו? מפני שהם היו טמאים, כשהם יצאו ממצרים הם לקחו איתם את עצמות יוסף, וסחבו את זה איתם כל הדרך... ומי שנגע היה נטמא, ומכך אסור לו להקריב.

מה עשו? הם ביקשו ממשה ואמרו, למה נגרע? אנחנו גם רוצים להקריב קרבן פסח, ובאמת בזכות הדרשה שלהם הקב"ה אמר למשה, לערוך עבורם 'פסח שני' בשביל אותם שלא יכלו להקריב...

כי אין דבר אבוד, ואותו דבר אצלנו מסביר הרבי, כמו שהם דרשו ממשה וקבלו, כך גם אנחנו, נדרוש את הגאולה האמיתית והשלימה, ונקבל אותה עכשיו! אמן!

"הוראה הנ"ל.. מודגשת ביותר כאשר נמצאים בסמיכות לימי החופש, שאז רושמים את הילדים ל"מחנות קיץ" למשך כל תקנות החופש, ולכן, צריכים אתם -הילדים- לבקש מהורכם שירשמו אתכם ל"מחנות קיץ" שבהם מנצלים כל רגע פנוי ללימוד התורה וקיום המצוות.. מבלי הבט על עניינים של חשבונות וכו', יכולה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה- בקרב ממש, ומתוך שמחה גדולה, מכיון שנמצאים ביום שמחתו של רשב"י"

(משיחת ל"ג בעומר תשמ"ג)

עורך: ל. משייט.

עיצוב ועימוד: מנחם הדרומי.

כתב ראשי: דניאל איש חמודות.

כתבים: פניס ג'לטין. זעירא המבריק. דב חזן. ראשוני

איש ימיני. ש. פלפול. מ. כ"ץ. מנחם יומני. מ. ספרי.

מייל המערכת: nachleforever@gmail.com

המ"ל גורביץ': לחיים לחיים חיילים יקרים!
אנחנו נמצאים ביום ממש ממש מיוחד!

המ"פ אברהמי: לא הבנתי, כל חודש אתה מוצא סיבה למסיבה! מה הפעם? איזה תאריך חסידי נצפה באופק?

הרצ"ט פש: מז'תומרת? זה כל מה שהתוועדנו עם החיילים בקעמפ! הרי כל רגע אנחנו דרוכים לכך הרבי מתגלה - וממילא הולך להיות עכשיו היום הכי מיוחד - יום ביאת המשיח!

המ"פ אייזנשטיין: וואו! איזה כיף! הולך להיות ממתקים על העצים, והחיילים יפסיקו לשגע אותי שהם רוצים לקנות ממתקים עם הגעשפאנטים...

הגנרל ווילישאנסקי: חברה, זה באמת רציני, עבר הרבה זמן מהקעמפ ועדיין לא הצלחנו לפעול את ההתגלות ולהביא את המשיח - חיילים לעשות משהו!

המ"פ מזרחי: נכון! אני חושב שבאמת צריך להתחזק בענין של עבודת הבירורים!

המ"ל נביאן: למה אתה מתכוון?

המ"פ מזרחי: כל ברכה שאנחנו מברכים על משהו גשמי - מעלה אותו לקדושה, ו'מבררת' (מלשון 'לברור') אותו מהקליפות והדברים הלא טובים של העולם.

הרצ"ט מעודה: צודק! אני מחליט מהיום להוסיף 770 ברכות 'שהכל' 3581 ברכות 'מזונות!' וכמובן שרק על דברים טובים - ביסלי, במבה, במבה, ביסלי, געשפאנטים, חמצוצים, סוכריות, עוגות קצפת, שוקולדים...

המ"ל גורליק: עצור! לא שמעת!?

הרצ"ט מעודה: מה?? מה הבעיה בכל הדברים הבריאים האלה? זה בסך הכל קצת ביסלי ובמבה ובמבה וביסלי ו...

המח"ט מרינובסקי: לא הבנת, זה שהדברים האלה לא בריאים זה ענין אחר, הנקודה היא שהרבי כבר בישר לנו שסיימנו!

המ"פ מזרחי: את מה???

המג"ד אלטין: (תוך כדי שהקיסם מתעופף מפיו באחת) את הבירורים!!!

הרצ"ט מעודה: מה???? אין יותר ביסלי? אין יותר חמצוצים? מה אני אעשה עם כל הגעשפאנטים שחסכתי בחצי שנה האחרונה??

המג"ד קמיאגרוב: חחה... ממש לא, הכוונה היא שאנחנו לא צריכים יותר לברר ולהוציא את הטוב מתוך הרע! סיימנו לברר!!

הסמג"ד דניאל: אפשר לאכול במבות וגם אוכל רגיל, רק שעכשיו אנחנו לא עושים את בתור 'עבודת הבירורים' - אלא אנחנו אוכלים כדי שיהיה לנו כח לעבוד את ה', ולהמשיך להתכונן לקבלת פני משיח צדקנו!

המ"ל גורליק: בדיוק נזכרתי בסיפור! פעם אחת, הצאר הגיע לבקר באחד המחנות הצבאיים שבפיקודו. החיילים הצטוו לנקות היטב שבועות שלפני הביקור את כל שטח הבסיס. האוהלים קורצפו, הכלים נשטפו, המדים צוחצחו, והחרבות הושחזו. הכל היה

מוכן לקראת הביקור ההיסטורי. והנה, היום המיוחל הגיע, שיירת המרכבות הרתומות לסוסים האבירים התקדמה לה לאיטה אל כיוון המחנה. אך אחד החיילים לא ידע מנוח: "מה עוד צריך? מה נשאר להכין?" הסתובב הוא וחיפש מה עוד ביכלתו לעשות.

המפקד הגיע והניח את ידו על כתפו של החייל החרוץ ואמר: "כוונותיך טובות, אך כעת נמסרה פקודה חדשה - השתנתה העבודה, סיימנו להכין ולקרצף, כעת עלינו לקבל את פניו של הצאר!"

המ"פ אברהמי: וואו! איזה זכות להיות בכזה דור, דור של קבלת פני משיח! קדימה, בואו נקבל את פניו!!

התוועדות צוות

1 האמת? אין לי מושג מאיפה בכלל להתחיל. מה שבלוט, שבה קרה במלחמת ופרצת. הייתי כל כך נרשם, כי חיבתי כל-כך למלחמה הזאת, ועכשיו סוף סוף השגנו למה! אבל את מה שקרה במהלך הרצעים לא ההכרזה, שבהם כולם היו דרוכים עד בלי די, אני לא יסבח לעולם (אלא אם כן דניאל יאכיל אותי במלא המבה שאני כבר לא יכור אפילו איך קוראים ל...).

3 ה'צ' הקצמפ. אני כבר חודש ויותר טרוז במחשבות איך אני פותר את הסיבוק הזה, התייצצתי עם כל האנשים הכי חכמים שאני מכיר, ברוך מיפעי, אהרן אורבלי, שמואל אברהמי. אבל אף אחד לא הצליח לתת לי פתרון מעשי, ולפנות למה"ט ולשנר - פשוט לא הצלתי, ודאי אלקצין ומנהל מלחמה עם לא.. אבל נשארתי תקוע.. ולא נשאר לי מה לעשות אלא להתפלל לקב"ה שיצטרף לי, ולכתוב לרבי ולהבטיח שב"נ פסאני יצאו מהמצב הזה בשלום, אני אדליק נרות כל שבת! אפילו אמא עם מדליקה!

2 באו נתחיל משההתחלה. לפני הקצמפ מ'צ' אני מנהל המלחמה יוסף יצחק ליפשיץ, יחד עם הקצין לוי כהן, וביקשו ממני בצורה חביבית, עם חיוך ענק על הפנים, שאני אהיה הפחוק הראשי שלהם, בהצצה המוסקעת שהם הכינו. בפניסיתי להסביר להם בצורה עדינה, אך תקיפה, שאני מ'צ"ד וזה מ'צ' לא בא בחשבון, והמח"ט מרנובסקי והשנר פלגם ישרפו אותי במבט שלהם רק על עצם הבקשה ההכזיבה הזו.. באותה שנה פסירבתי בתוקף, הם פתאום שינו את הבעת הפנים שלהם למפחידה פשוט, ואחרו בסקט לאט לאט - 'אם זה לא יבוא מרצון, זה יבוא בצורה אחרת. אין ברירה.. אנחנו החלטנו שצבחה יהיה. אנחנו סומכים עליך שתמצאו את הדרך להודיע, לא לאכול, על זה למח"ט ולשנר'. והלכו. ואני הבנתי שבאמת אין לי ברירה..

4 ערב אחד, אחרי יום עמוס במסמעת על סדוד נח"ת (איכה נס שיש לי כלה סמ"ד מוכשר איתי, כמו הסמ"ד שניאור קיימארוה, שאני יכול לצאת להפסקות קטנות או קצת יותר, ויש על מי לסמוך שלא ישתרר פתאום אנדרלמוסיה, או הטטרופה (אה, איכה חילום אני יודע...!)) בסדוד המתוק שלנו, אני מקבל צינתוק במירס מהשנר, בכבודו ובעצמו! והוא אומר לי שתוק 2 דקות אני צריק להתייצב אצלו במשרד. תוק דקה כבר הייתי עם כולי לבן, הוא נתן לי כוס מיץ וסקד עלי לשהבת, וכשהרצליים שלי רועדות קצת, הוא אמר בצורה חותכת - 'אתה עומד להיות השופט הראשי במלחמת ופרצת'. וסימן שאני יכול לצאת, יצאתי עם רצליים מ'צ' רועדות.. הרמתי את הידיים לשמים ואמרתי בלחש - 'הקב"ה, אתה יודע כמה אני חסיד. אוא, עבור לי למצוא פתרון..!'

5 לפתע אני שומע קול קטן פלומש לי - 'מה אמרת?' קפצתי מידי, ולידי ראיתי, לא פחות ולא יותר, מאשר את המ'צ"ט האצדי - פרקס! שאומר לי - 'מה אתה צועק? (אופס, לא התפלאתי בלחש..) פתרון למה אתה צריק, רק תשיד לי ואני מוצא. אני איש הפתרונות!!' ואני הבנתי שחולי יש את האצס הנכון וסיפרתי לו את הכל בפירוט. הוא מיז אמר - 'אה, זה הבעיה? מיז אני מסדר לך שחקן ראשי פי אף טוב ממך, וככה הקצין כהן והמנהל מלחמה ליפשיץ יהיו שיא המרוצים וסמ אתה תהיה שיא המסודר עם המח"ט והשנר, ואיתם!!' אני רק שאלתי - מי זה יהיה. הוא רק אמר לי שבה סודי, אבל אני יכול לסמוך עליו.. ואני כבר ידעתי, שבה, אני מסודר!

מבירא עמיקתא ללאגרא רמה

מאחורי הקלעים הסודי של הניצחון המפתיע

השופט שמוליך מעטוף

9
 אופטי המסנה הסתכלו עלי המומים, ודיכו לשמוע מה י
 אי לומר על זה. ואני- מה יי אי לומר? אכ שתקתי. הפופט
 מזרחי התעשת ראשון ואמר 'אכ באמת התחייבת להם
 שתשחק, ולא שיחוק ושרות להם הפסד הזכה, לעשות
 מעודה, ברוק מיפעי קולט, אכ מחובתך עכשיו אכ את
 להם את הניצחון ניסיתי לומר שא לא בדיוק התחייבתי, אבל
 לא יצאו לי החלים מהפה ובמקום זה רק ירדו לי דמעות
 מהעיניים.. הפופט ארליק האי יי טיאו לקנח את
 הדמעות. ואני קצת נרעשתי ופתחתי את הפה כדי
 להסביר בדיוק מה קרה פה, ושלה לא יכו להוות שיקול
 בקביעת הפלוזה המנצחת. אבל עז שפתחתי את פי
 נכנס באחת הנרגל שלם מלווה בחח"ט מרינובסקי
 ושתיים אחרו שם הכוון של הדיין ושבטח כבר החלטנו
 על המנצחים ואנחנו סתם מורחים את הכוון כדי לבלו עוז
 חטיפים. והנרגל סיימ: 'ולכן כעת, כן, ממש הרע, אתם
 יוצאים להכריז על הניצחון!..'

6
 האמת שאני לא יודע מי בדיוק היה המחולל שלי
 הזכה, רק מה שאני יודע שליפסי (המ"מ = מנהל
 מלחמה) וכחו (הקצין) לנו אני לפני ההזכה, ולא
 היה נראה שהם כוועטים עלי כאל. והייתה הזכה
 ממש יפה (בפרט עט שלושתי החיילים המתוקים
 שהזיאו אצלם, שהבאת להם על זה מלא נקודות).
 וככה עברה עלי מלחמת ופרצת מתוך התרוממות.
 הרוח איך הכל הכי הסתבק ברע הכמעט אחרון,
 והכי הסתדר ברע האחרון! ממש "מבידן עמיקתא
 (בור עמוק, זאת אומרת- הכי ערוע למי שלא מבין
 ארמית, כמוני לפעמים...) לאישראל רמה" (שט שבוה,
 זאת אומרת- הכי טוב!!) או ככה לפחות חשבתי..

7
 היעה הרע של ההכרעה. סיום המלחמה. בארשת
 חשיבות על פנינו, הלכנו שלוש הפופטים הדאולים,
 להתייעצות האחרונה והארלית- מי הייתה הפלוזה
 הטובה ביותר, הצעקנית ביותר, הלומדנית ביותר,
 הפעלתנית ביותר, המתפללת ביותר, הקופצנית ביותר,
 הדרוכה ביותר, המצחיקה ביותר, החזורה ביותר, ו...
 ו... בקיצור- מי תהיה הפלוזה המנצחת?? לחיות
 כאלוה, או שמא השליחות היחידה?? אכ אנחנו
 יושבים לנו עם המון המון חטיפים ומיזים בגנרליה,
 ומחשבים נקודות. בלי דפיקות גדלת,
 נכנסים הקצין והמ"מ (ר"ת מנהל מלחמה, כוכרים?)
 של פלוזת השליחות היחידה ויושבים מולי בלי לבקש
 רשות, כשיעני מזרחי ושלוליק ארליק,
 הפופטי משה, מסתכלים
 אליהם בתדהמה...

10
 הייתה לנו ברירה? אחרי כול דרישה עם הטון
 התקול של הנרגל שלם, מלווה במבטים הדוקרים
 של המח"ט מרינובסקי, יצאנו מי, ובשאל שהחילה
 האחרונה הייתה של הפופט מזרחי שאמר
 שהניצחון שייק לפלוזת 'השליחות היחידה', על אי
 שאמר זאת ללא שידע את העובדות הנכונות,
 אכ בפועל ככ אחר, אכ זה בדיוק מה
 שהכרעתי.
 ולכן, אכ שמתם לה, ברחנו כולנו מיז אחרי
 ההכרעה, בשאל הבושות שא לא יעלו עלינו
 למה באמת הם ניצחו..

בלי שהיות והקדמות מיותרות, הם מסתכלים
 עלי באותו פרצול מפחיד שבו הם דרשו ממני אכ
 להיות השחקן הראשי אצלם, ואמרו: 'מה זה
 אמור להיות שבמקום שחקן ראשי טוב כחוק, אתה שולח לנו
 את סבן?! אמנם הוא שחקן פי אולל מחק, אבל ידענו טוב מאד
 שברע האחרון הוא יתחחק ולא ישחק עקב אהבתו לתורה.
 אותה שא לא אכ למה הסכמנו להחלפה הזאת? [ואני בקושי
 הנהנית עם הראש שלה באמת שאלה] כי פרקש אמרנו שוב
 ושוב שהוא שכנע את סבן, והוא בטוח יעז לא יברח כמו
 הזרק כאל. וכידוע לך, הפני ההפצרות של פרקש אי אפסר
 לעמוד, אכ די לא הייתה לנו ברירה וסמכנו עליו והסכמנו. ומה
 אתה חושב קרה רע לפני ההזכה? סבן הלך לאיכה ביהכ"ס
 אלמוד תורה וניתק את הטלפון שלו שא יפריעו! ואנחנו נשארנו
 בלי שחקן ראשי! אכ ב"ה ברע האחרון אליאב נכנס לתפקיד
 ושיחק די סביר, אבל בשאל שכל היה החלטה של הרע
 האחרון, אכ זה לא היה כמו ציפינו שאתה תעשה את זה.
 ואתה התחייבת! והם סיימו בנייה שא משתמעת לשתי פנים
 ולא מותרה הרבה ברירות: 'אי לךב ובהתאם לזכות, אנו
 דורשים כפיצוי שתכריז על הפלוזה שלנו כמנצחת!!!' ואני
 הבנתי שהשליחה נשכרה. והם יצאו עם ארשת פנים תמוחה על
 פניהם כאילו כולם לא קרה..

יומן היום השמיני והתשיעי - מלחמת ופרצת.

יום שני כ' מנחם אב ה'תשפ"ג.

השעון מעורר צלצל, המלחמה מתחלה!

יוסי, הגיע הזמן לקום!

לקום?

כן! לקום! לעוד יום חסיד, חוותי בנחלק'קעמפ!

לא נירא לי... אני חושב שאחזור לישון...

נראה לך?, אני יחזור לישון?

אני כבר על האופנים! ועוד רגע מגיע לשער הקעמפ. הגעתי לשער, בדיוק המג"ד פתח את השער, ישר קשרתי את האופניים.

ורצתי ל-770 לסדר השכם עוצמתי מפי המ"ל המסור שמוליק גורליק אשר ריתק אותנו בסיפורים על חסידים שהיו כל חייהם דרוכים להתגלות בכל פרט ופרט.

בסיום דבריו

רצתי לרחבת המסדר בתור חיל מצטיין

הגעתי לפני מפקדיי אך זכרתי היכן מקומנו נעמדתי הראשון.

והנה כבר נשמע המח"ט מרינובסקי בקריאתו: "10 שניות כניסת גנרל!!!!!!!"

להפתעתי, בקריאת המפ"ים נכנסו הרצ"טים, וישר חשבתי שהנה הגיעה מלחמת ופרצת!!! אך לאחר בזבוז זמני אתמול, החלטתי שזה סתם מתיחה, ולהמשיך כרגיל...

לאחר הפעילות שוחררנו (כמובן ראשונים) על ידי המח"ט ל-770 שם חיכה לנו המלמד יוספי נביאן שהסביר לנו במילים פשוטות על קיבוץ גלויות שהולך להיות עוד הרגע בגאולה, איך שכולם יתקבצו לארץ ישראל מכל האומות.

לאחר שסיים התחלנו קורבנות, פרק מ"א, שירת יחי, ותפילת שחרית מתוך מחשבה "אחרי הבזבוז של אתמול, את היום הזה אני מנצל".

את התפילה הזאת לא אשכח לעולם!!! בה קיבלתי את הדרוכון הכי שווה - התיק המיוחד של משרד הלימודים בנוסף ל-50

הגענים שלא ישכחו

געשפאנט'ס (הכי הרבה בסיירת).

בסיום התפילה, שוחררנו אל הכיתה לארוחת בוקר מפנקת, באותו יום. המפקדים הפתיעו אותנו עם קינוח מיוחד...

בסיום הארוחה, הגיעו אלינו בהפתעה שלושת המ"למדים, ולמדו איתנו ברחבי הדשא של הקמפוס (כמובן שמשעת לימוד זה הפך להתוועדות על הדריכות להתגלות....).

בסיום הלימוד (התוועדות), רצנו ל-770 לפעילויות חווייתיות.

וואי, נפלתי על התחרות של הקמח, רצתי לשטוף את פניי. וכשחזרתי, נדהמתי למראה עיניי.....

'מלחמת ופרצת'

אני לא מאמין!!! לאחר כל חישובי הבלשות הצליחו לעבוד עלי!!! אך ידעתי שבשנה הבאה בטוח אגלה את המתיחה...

לאחר הריקודים ירדנו למגרש לחלוקת הפלוגות, כששמעתי איזה פלוגה אני, ידעתי שאנצח!!!

ישבנו בשקט כל הפלוגה, והנה, השופטים נכנסים!! וכשראיתי את המ"פ יענקי מזרחי כשופט-שמחתי. הוא בטוח יעשה לי פרוטקציות, וננצח!!!

השופטים נכנסו וכללים ברורים אמרו.

והנה הרכב הראשון הגיע, כולם במתח מי הקצין, אך הוא לא היה שם. אחריו הגיע עוד רכב, ואחריו הגיע טרקטורון מפואר בו היה הקצין הדגול מיכאל ספסקי!!

הקצין עלה לבמה וריתק את כולנו על הנושא של הפלוגה - לחיות גאולה, שהגאולה צריכה להיכנס לכל פרט ופרט בחיים שלנו, ועם זה צריך להתקדם, ובפרט על ידי שלומדים את ענייני הגאולה, שאז מחדירים בראש את עניין זה.

אני חייב לציין שאחר נאומי הייתי בהתפעלות גדולה,

היותן הנחלת...!

עד אשר החלטתי שמהיום אוסיף בלימוד חמש דקות כל יום בגאולה ומשיח!!

תוך כדי מחשבותיי, התחילו להתעופף סביבנו חוטים צבעוניים. אני בתור חייל בנח"ה, כבר הבנתי שזה עוד מתיחה למלחמה חדשה...

והנה הכניסה השניה מתחילה... הרכב מגיע וממנו יצאו... קבוצת מפקדים. ואחריו הגיע עוד רכב מפואר במיוחד וממנו יצא... הקצין לוי כהן!!!

ומיד התחיל בנאומו על נושא הפלוגה - השליחות היחידה ובו הסביר שכל דבר הנעשה בחיינו וכל המבצעים, צריכים להיות חדורים בקבלת פני משיח צדקנו.

בנאומו הוספתי להחלטתי שבכל יום שאלך ברחוב מהתלמוד תורה לבית אסביר למישהו על משיח.

בסיום הנאומים, שוחררנו לארוחת צהריים. ארוחת צהריים זריזה, ונפגשים ביחד כל פלוגה, ללימוד תוכן הפלוגה, המנון וסיסמא.

תוך דקות ספרות נעמדו למופת, שני פלוגות, במסדר סיום עוצמתי. שבו ניגנו ביחד, שני הפלוגות, את ההמנונים המרגשים והסיסמאות החדורות - בחיות עצומה.

גם את כל התוכן שקיבלנו אנחנו לא שומרים לעצמנו. אנחנו יוצאים להחדיר את התוכן הזה לאחי ולשאר משפחתי.

היום עוד לא נגמר! הכנסת ספר תורה של ילדי ישראל. צוות הקעמפ, ארגנו לכל החיילים, שלא יוכלו לנסוע לסיום בכותל המערבי. הכנסת ספר תורה מיוחדת בקמפוס של נחלקעמפ.

בהתחלה רקדנו במגרש הגדול, יחד עם המ"פ שמאל אברהמי והמפקדים המסורים, ואחר כך עלינו ל - 770 להשתתף יחד עם כולם דרך המסך, בחגיגה הגדולה בכותל המערבי לכבודו של הרבי.

לילה טוב לך יומני היקר, אני בטוח שגם מחר מצפה לנו תוכנית נפלאה, לא פחות!

יום שלישי כ"א מנחם אב (היום התשיעי)

טוב, אני לא צריך לספר לך שכבר ב: 08:23 ניצבתי דרוך על יד השער.

לכבוד היום השני של 'מלחמת ופרצת', הפעם את השער פתוח מוקדם מהרגיל, כדי שנוכל לתפוס את המקומות לפי הפלוגות.

מסדר, פסוקים, פעילות בוקר,

סיסמאות והמנונים. חסידות בוקר יחד עם הקצינים, והתרכזנו יחד לתפילת שחרית.

וואו! פתאום המושג 'תפילה' שתמיד שמעתי מהגדולים, קיבל אצלי משמעות. התפילה היום אייתה משהו אחר!

החיילים, המפקדים, החיות ואווירת מלחמה, העלו אותנו לאווירה של גאולה.

ארוחת הבוקר כבר לא היה חשק לאכול, אני כבר מדמיין את הסעודה הגדולה שתתקיים ממש עכשיו - בגאולה. לווייתן, שור הבר, ויין המשומר, ועוד מטעמים נפלאים, אני חייה להשאיר להם מקום פנוי!

עכשיו מגיע השיא של המלחה - תניא בע"פ. אם בתלמוד תורה אנחנו רגילים ללמוד תניא בע"פ את הפרקים א' - י"ב בתניא, וכנראה של לרגע לא היינו חושבים שנעבור את פרק כ'... הרי מלחמת ופרצת, זו הזדמנות נדירה בשבילנו. ללמוד תניא פרקים - ל"ד - ל"ז!

(בסוד אני יכול לגלות, ששמעתי שתניא בע"פ, הוא זה שמכריע את הניצחון הפלוגה!!)

אני מאמין שיבוא יום, ואוכל להכריז, שסיימת את כל הג"ן (נ"ג) פרקים בתניא, שזה אומר את החלק הראשון (והכי גדול) בתניא - ליקוטי אמרים. בסך הכל, היום בנחלקעמפ נלמדו יותר מ - 4,137 שורות תניא בע"פ! וואו!!!

להפסקת התרעננות מיוחדת, עלו צוות המ"פים לבמה, וניהלו ביד רמה תחרויות מצחיקות בין הפלוגות.

תפילת מנחה, ומסדר סיום. אבל היום בערב, לא חוזרים לשעתיים. חוזרים לילה שלם! עמוס בתוועדויות.

וכמוכן - לינת שטח.

17:59

את המזוודה והמזרון העלו היישר לכיתות, ורצנו למסדר... כניסת קצינים.

על המגרש נכנסה 'ריגשה' (המכונת הצהובה..) שמעלה ניצב 'בית המקדש'. ולהפתעתנו נדם, שמתוך 'בית המקדש' צץ הקצין מיכאל ספסקי.

רכב נוסף נכנס למגרש, ממנו יצא הקצין לוי כהן ביחד עם עשרת המבצעים, ועברו בשער שבו צריכים לעבור כל ענייני השליחות - קבלת פני משיח צדקנו.

הקצינים נעמדו, ואפילו חיילים נבחרו מהפלוגות, להציג את תוכן הפלוגה, מהזווית שלהם.

מוצגים מושקעים שהמחישו את תוכן הפלוגות - לחיות גאולה, והשליחות היחידה, הובאו על המסדר, והוצגו

היותן הנחלת...!

המ"ל לשנת תשפ"ב דוד אוריין נתפס שבידו אווז לא פחות את הגומי המיוחד שיוצר על ידי משרד הפעילות עבור חיילי נחל'קעמפ - גומי'שפאנט.

התוועדות סירת מיוחדת לסיירת של המפקדים מענדי סבן וישראל הייזלר. למערכת נמסר כי להתוועדות הגיעו גם המ"פ המסור שמואל אברהמי והמג"ד מאיר אלטין.

כתבנו בשטח הצליח לתפוס גם בחודשו החופשי – חודש ניסן, אחדים מצוות הקעמפ המסור באמצע 'מבצעים' סוערים בסביבות נחל'ה. הצוות ערך הצגות מרתקות לילדי ישראל, קיים פעילויות חווייתיות והחדיר בהם את משמעות יום ההולדת של נשיא הדור וחובת ההתקשרות התמידית אליו, עד להתגלות המושלמת.

מקורות סודיים ומסווגים מוסרים בחרש שכבר החלו ההכנות לקעמפ הקרוב... את עוצמת ההתרגשות שהתחוללה במערכת אין לתאר, כבר עמלים על הקעמפ המושקע של הקיץ הקרוב! פרטים נוספים בהמשך... עקבו אחרי הפרסומים.

רדיו נחלה

חדשות רותחות מהשטח הנחלאי

בצורה מרהיבה.

תפילת ערבית עוצמתית - האחרונה למלחמת ופרצת!

בסיום התפילה, החלו ההצגות.. אפשר לומר, שהם היו ממש סיום מוצלח. התוכן שאולי עד עכשיו היה אצלי קצת רוחני, קיבל פתאום משמעות מיוחדת בחיי הגשמיים. ירדנו למגרש, זה רקע מצמר, בעוד רגעים אחדים תוכרז הפלוגה המנצחת! יומיים של התמסרות, התקשרות בפעול, ועקשנות איתנה, חייבים להוציא פירות טובים!

אבל לא משנה מי ינצח!!!

אבל ידעתי שאנחנו ננצח...

הקצינים שלא שכחו אותנו, ערכו מיד את הגרלות על הפרסים הגדולים, בין מצטייני הפלוגות. דקות ספורות עברו, ומצאנו את עצמינו יושבים סביב שולחנות ערוכים עם אוכל בשרי מיוחד (על האש) שהכינו עבורנו הצוות המסור - צוות טכני. אבל האוכל זה לא העניין... המפקדים התחילו התוועדות סוערת, מיוחדת במינה.

סיפורים מיוחדים שלא הכרנו. על חיילי צבאות ה' שזכו בילדותם לגדול בביתו של הרבי, וזכו לדברים מיוחדים במינם, ועוד סיפורים רבים... ההינו יכולים להמשיך בהתוועדות עוד שעות ארוכות... אך צריך גם לישון (מתוך התוועדות), על מנת שמחר נוכל קום מלאים בכוחות...

אז יומני היקר! לילה טוב. אני ממליץ לך גם ללכת לישון, שנהנה יחד בטיול.

כל הזמן למרות חולשתו, השיב: כששאל רבי לוי-יצחק מברדיטשוב את אדמו"ר הזקן מדוע הנהיג שלא יאמרו 'שמרו' בליל שבת, והרי באמירה זו

נעשה 'יריד' בשמים?

ענה אדמו"ר הזקן: 'לא בכל הירידים צריכים לבקר!', אבל ב'יריד' הזה שמארגן החתן שלנו, משתתף גם אדמו"ר הזקן!

תשי"ג

שנה זו היתה הפעם הראשונה בה השתתף הרבי בכינוס ילדים בל"ג בעומר אחר קבלת הנשיאות. הרבי יצא אל המרפסת הפונה אל ה'שאלאש' בו התכנסו הילדים, וציווה לנגן 'אני מאמין'. אחר הניגון נשא הרבי שיחה, אותה תרגם לאנגלית הרב שלמה זלמן ע"ה העכט (אחיו של ר' יעקב יהודא).

אחד הילדים שהשתתפו בכינוס סיפר לימים: "אני השתתפתי בכינוס ל"ג בעומר של תשי"ג. זו הייתה, אני חושב, הפעם הראשונה שהרבי יצא לדבר שיחה לילדים. כל הילדים ישבו למטה בחצר והרבי עמד למעלה על המרפסת ודיבר".

לאחרי הכינוס, התפללו תפילת מנחה, ולאחריה אמר הרבי כי מכיון שדיבר לילדים, לא היה אפשר לדבר בעומק וכו', וכעת יחזור על תוכן הדברים בפנימיותם.

מכיון שהרבי ציוה בתהלוכה זו לנגן "אני מאמין", מיני אז (כמעט) בכל התהלוכות במשך

ב'שאלאש' המפורסם שהיה בין 770 לבנין שלצידו - 788 על חלק מכינוסים אלו, היה ממונה כ"ק אדמו"ר, בתור היושב ראש של ה'מרכז לעניני חינוך'.

התהלוכות הגדולות שהתקיימו בבית חיינו במשך השנים, אורגנו על ידי ועד זה.

זו הסיבה לכך שאחד הסמלים שפיארו את בימתו של הרבי בעת התהלוכות בכל השנים, מלבד סמל ה"מרכז לעניני חינוך" הוא הסמל

הפאראד

על מה ולמה?

- הפחות מפורסם של ארגון "מסיבות שבת".

תשי"ג

בשנת תשי"ג התקיים הכינוס הראשון בל"ג בעומר ב-770.

כינוס זה שהחל בכמות ילדים מצומצמת, הפך עם השנים ל'פאראד' המפורסם בהשתתפות עשרות אלפי משתתפים, והלך והתפשט לכל רחבי תבל, בכל מקום בו כף רגל יהודי דורכת.

כ"ק אדמו"ר (שכונה אז 'הרמ"ש') נשא דברים בפני המשתתפים. השמועה מספרת, כי ב'פאראד' זה הסתכל כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע מהחלון על כל מהלך הכינוס, מתחילתו ועד סופו.

משנשאל הרבי מדוע הוא עמד ליד החלון

מוסד זה היה לדאוג לחינוך היהודי בארצות הברית, שהיה במצב מחפיר, מה שגרם לכך שרבות בני נוער החלו אובדים ליהדות.

כחלק ממערך המוסדות שהוקם על ידי ה"מרכז לעניני חינוך", הוקם "ועד מגיני ומרחיבי החינוך הכשר". מוסד זה פעל בשיטות שונות, להכנסת ילדים יהודים לשיבות ותלמודי תורה, ותחתיו עמד הארגון מוכר "מסיבות שבת".

במסגרת הארגון היו מתאספים ילדים יהודיים בכל רחבי ניו יורק מידי שבת בשבתו, ללימוד ופעילות יהודית, כשלאחר כמה שנים דווח

ל"ג בעומר היו יום מיוחד אשר תפס מקום חשוב ועלה בדברי ימי חב"ד בכלל, ואצל רבינו נשיאנו במיוחד.

בין שאר העניינים שאפיינו יום גדול זה בלטו נתייחדו התהלוכות הגדולות - פאראד שהתקיימו בשכונת המלך (קראון הייטס). בנוסף לשיחות הקודש שאמר, נשאר הרבי זמן רב בתהלוכה. כשחלפו - עברו לפניו ילדי צבאות ה', בהציגם את מבצעי הקודש (10 המבצעים) וענייני יהדות נוספים, בכלים מפוארים.

נהרה ניכרה על פניו הקדושות עת הביט וצפה בעיון על כל אחד ואחד מהעוברים בהניפו, ידו הקדושה של הרבי לשלום ולהצדעה. כמו כן, בחן הרבי המוצגים בעין פקוח (לפעמים זכינו ואף העיר את הצריך תיקון). ניכר היה שמעמד מלכותי זה של קידוש ה' בקרב רבבות אלפי ישראל גרם נחת רוח עצומה אצל כ"ק אדמו"ר, עני שהתבטא גם במענות מיוחדים שקבלו המארגנים לאחר מכן.

לפינו תיאור מהלך הפארד בכללותו, וכן אירועי ה'פארד' מעת היווסדו, ובשנים הראשונות לנשיאות הרבי.

בכדי להבין את ה'רקע' לארגון התהלוכות (הפאראד), יש להקדים בתיאור מערך הפצת היהדות והמעיינות, שהוקם ע"י כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע מיד עם הגיעו לאמריקה, ונוהל ע"י חתנו כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו. עם בואו לאמריקה הקים אדמו"ר מוהרי"צ את ה"מרכז לעניני חינוך", על ידו הופקדו כ"ק אדמו"ר יעודו של

ש"במסגרת הארגון יש יותר מעשרת אלפים ילדים".

כחלק ממערך הפעילות, נערכו, מפעם לפעם, כינוסי ילדים ב"בית חיינו" עבור הילדים המשתתפים בקביעות ב"מסיבות שבת" ובשיעורי ה"של"ה".

הנה דיווח מאותם ימים: "מוזמן לזמן מתקיים "פאראד". הפעם הראשונה היתה בחול המועד פסח תשי"ב, חצי שנה לאחר התייסדות "מסיבות שבת". הפעם השניה היתה קצת אחר כך, בט"ו תמוז, והפעם השלישית היתה בפורים של שנת תשי"ג. כל שנה מתקיים בשמיני עצרת כינוס לכל הילדים".

כינוסים אלו התקיימו בחצר של 770 -

הודעת הבשורה המשמחת.

השנים
הבאות
ניגנו ניגון
זה.

תשנ"ז

שנת י"ג
אחר כך בל"ג
בעומר תשט"ז
נערך ה'פאראד'

הראשון,

על שדרת איסטערן פארקוויי (ליד 770), שנסגר לתנועה לצורך כך באזור התהלכה.

שכונת קראון הייטס קושטה ועוטרה כולה לכבוד המאורע.

על ה'פאראד' של אותה שנה יצאה חוברת יפה בשפה האנגלית, המספרת על

"מסיבות שבת" ועל ה'פאראד' שהתקיים. חוברת זו, אותה ערכו הרב ד"ר ניסן מינדל, הרב מרדכי קלמנסון, הרב בערל שמטוב, והרב בערל פוטרפס.

באותה חוברת כתב ר' מרדכי קלמנסון (תחת השם: מרדכי בן קלמן): הוחלט שצריכים לעשות "פאראד" גדול והוחלט על ל"ג בעומר 1956 (תשט"ז). ההתרגשות אצל הילדים גברה מיום ליום אחרי

לא לו שעדין לא לומדים ביי"ס יהודי, הציע הרבי שיתבעו מהוריהם לעבור לחינוך יהודי כשר

ביום של ה'פאראד' התאספו כל הילדים במקומות בהם נערכות המסיבות שבת שלהם, ומשם יצאו באוטובוסים ל'פאראד'. בשעה עשר וחצי בבוקר, עצרו את התנועה על רחוב איסטערן פארקוויי כדי לאפשר לאוטובוסים להגיע למקום ה'פאראד'.

הילדים התחלקו לקבוצות של עשרים עשרים עם שני מדריכים. ובעוד הילדים מחכים בכליון עיניים להופעת כ"ק אדמו"ר שליט"א, נתכבדו כולם במזונות ושתייה, כשכולם מברכים "מזונות" ו"שהכל" - בהנחיית הרב יצחק גרונו.

הרב שלמה זלמן הכט משיקו הסביר לילדים בצורה מיוחדת, את הנחיצות לשמוע לכל מלה שיאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א ודיבר בפני הילדים (בדבריו, הרבי בירך את הילדים הלומדים בבתי-ספר

יהודיים. לא לו שעדין לא לומדים ביי"ס יהודי, הציע הרבי שיתבעו מהוריהם לעבור לחינוך יהודי כשר, ובזכות זה יבורכו הם ביחד עם הוריהם.

והרב שלמה זלמן הכט תירגם את שיחת וברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א.

אחרי התירגום אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שכל הילדים ישירו "אני מאמין". אלפיים הילדים שהתאספו שרו את "אני מאמין" ואח"כ הניפו שלטים, בהם היה כתוב באידיש ואנגלית אודות שמירת שבת וחינוך כשר (כמו: "תשמור את השבת היא תשמור עליך", "שלח את ילדיך לשיבה",

וכדומה).

אלפי היהודים הגרים באיסטרן פארקוויי והסביבה התפעלו מ"המארש".

על מכונת, לצד הילדים, עמד הרב יצחק גרונו עם רמקול וקרא לאלפי יהודים שהתאספו מסביב לשמור על השבת, לסגור את החנויות וללכת לבית הכנסת (וכן שר עם הילדים "אני מאמין", "וקרב פזרונו" ו"בר יוחאי").

הילדים צעדו לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א עד לרחוב נוסטרנד ומשם נסעו באוטובוסים עד לפרוספקט פארק, שם התקיימה ארוחת צהרים. מיקרופון מיוחד הותקן באמצע הפארק והרב יוסף גולדשטיין ניגן עם אקורדיון עבור הילדים ניגונים חסידיים משמחים (שמשכו קהל רב מעשרות האלפים ששהו בפארק ביום צח ובהיר זה).

לפתע הופיע בפארק כ"ק

אדמו"ר שליט"א. נראה שכ"ק אדמו"ר שליט"א לא הסתפק בשיחתו לילדים, אלא גם הניח את כל עבודתו העמוסה, והגיע גם לכאן לראות את הילדים.

הרבי הלך בין כל השולחנות והילדים וחיוך רחב על פניו. הפתעה זו של הופעת כ"ק אדמו"ר שליט"א היתה הצורה היפה ביותר לסיים את ה'פאראד' של ל"ג בעומר בצורה שתזכר אצל כולם."

- זהו, איפוא, דיווח אותנטי על ה'פאראד', כפי שנכתב באותן ימים.

באותו "פאראד" נשאה נאום, בפני הילדות שהתכנסו באופן מיוחד, הילדה אסתר וינגוט, הנה קטע ממה שאמרה: "אני הייתי לומדת בבית ספר עממי. בשבתות התחלתי ללכת

למסיבות שבת של "בית רבקה" ולאט לאט התחלתי להבין מהי יהדות. אחר כך ביקשתי מאמא שלי שתרושם אותי ללימודים בבית רבקה והיא הסכימה, אבל היתה לנו בעיה של כסף. במשרד הממונה על "מסיבות שבת" נתנו לנו מילגה והיום אני לומדת בבית רבקה! הנני! עכשיו אני יודעת מה זה יהודי, ואיך צריך להיות יהודי!".

עקב ההצלחה הגדולה בשנה זו הוחלט שיערך פאראד בכל שנה של"ג בעומר יחול בה ביום ראשון, כדי לאפשר לילדים הלומדים במוסדות רשמיים - בהם יום א' הוא יום חופשי בארצות הברית - להשתתף בפאראד.

בשבתות התחלתי ללכת למסיבות שבת של "בית רבקה" ולאט לאט התחלתי להבין מהי יהדות

תשנ"ז

בל"ג בעומר של שנת תשי"ז, התקיים ה'פאראד' הראשון שיועד לכל הילדים היהודים

הלומדים בבתי הספר העממיים.

על ארגון ה'פאראד', באותן שנים, סיפר אחד מהפעילים: "זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפו גם ילדים שלא היו

יצא הרבי מרכבו ועבר בין הילדים... והתבונן בכל הנעשה, כשהוא מסמן בידו הקדושה לעבר הילדים.

והתבונן בכל הנעשה, כשהוא מסמן בידו הקדושה לעבר הילדים.

□ משנת תשמ"א בה הקים הרבי את ארגון "צבאות ה'", גם בשנים שבהם חל ל"ג בעומר ביום אחר בשבוע, התקיימו כינוסי ילדים (ראלי) בתוך 'בית חיינו'.

בשנת תשמ"ב (ל"ג בעומר חל אז ביום ג'), הרבי אף השתתף בכינוס, ואמר שיחה בפני הילדים, חיילי 'צבאות השם'.

אמר שיחה

ארוכה יותר (כשעה

לערך), ועצר באמצעה מספר פעמים, על מנת שהמנחה יוכל לתרגם את עיקרי הדברים שנאמרו עד כה עבור הילדים. לאחר מכן החל מצעד התהלוכה על רחוב איסטערן-פארקווי לעבר הפארק - שם הותקנו משחקי שעשועים ונערכו תחרויות וכדו' להנאת המשתתפים. (עד תש"מ הפארק היה מחוץ לקראון-הייטס (בפרוספקט פארק או בלינקולן פארק) ולאחר צעדה של מספר 'בלאקים' עלו על אוטובוסים לכיוון הפארק, ומתש"מ היה זה בשכונת המלך, במגרש ברחוב עמפאיייר-בלוורד, ובשנים מאוחרות יותר ברח' מיפל).

בראש התהלוכה, נסעו משאיות כשעליהם מוצגים יהודיים (- מתש"ל ואילך), ומצעדי תזמורות ומתופפים מאנשי הצבא ומהמוסדות השונים. לאחריהם עברו כל הילדים בסדר מסודר לפי מסודות וכיתות וכו', כשבידיהם שלטים וכרזות בנושאי יהדות, וכן שלטים הנושאים את שם המוסד בו הם לומדים.

הרבי התבונן (במשך שעות ארוכות) בכל התהלוכה העוברת, החל מהמוצגים ועד לאחרון העוברים. בכל משך התהלוכה, סימן מחא כ"ק אדמו"ר את כפיו לאות הצדעה, וכן סימן בידו הקדושה לשלום ולהצדעה. היה והרבי סימן לאות 'נשיקה' לילדים מסוימים. בשנים המאוחרות, כשעברה המשאית ועליה ילדי ה'אפשערניש' (החלקאה) סימן להם הרבי בידיו הק' לאות גזירה. פעמים מספר, העיר הרבי להרב י"י העכט על תוכן המוצגים.

□ בשעה מאוחרת יותר, בדרך נסיעתו אל האוהל, עבר הרבי דרך מקום המצאות הילדים. בשנים הראשונות, יצא הרבי מרכבו ועבר בין הילדים, ובשנים המאוחרות יותר, עבר הרבי ברכבו

מלבד זאת, במהלך השנים נערכו עוד 4 תהלוכות, אך בהם לא זכינו שהרבי יצא להשתתף (על אף הצפיה מצד הקהל לכך שהרבי ייצא): תשכ"ג, תשל"ג, תשמ"ח, תשנ"ג.

□ בכל השנים הללו (מלבד תשל"ו, שאז חל ל"ג בעומר ביום שלישי בשבוע) חלה הקביעות של ל"ג בעומר ביום ראשון בשבוע, בו לא מתקיימים לימודים בבתי-הספר הממשלתיים, מה שמאפשר את השתתפותם של הילדים שלומדים במוסדות אלו. (כמו"כ, רק ביום ראשון משטרת ניו-יורק מאשרת את סגירת שדרת איסטערן-פארקווי).

□ סדר התהלוכה (בכללות) ברוב השנים:

בשעה: 10:00 החלה התהלוכה, כשר' יוסף גאלדשטיין מרתק את הילדים בדברים על מהותו של יום, ושר איתם כמה שירים ("ה' הוא פה ה' הוא שם" וכדו'). לאחר מכן, ניגש מנהל התהלוכה ר' יוסף יצחק העכט, והכין את הקהל - בעוצמתו המיוחדת - לקראת צאתו של הרבי. הרבי יוצא אל הבימה הקדושה שהוקמה עבורו בחזית 770, תוך שירת "אני מאמין".

כשהרבי עומד על עומדו, ניגשים לאמירת 12 הפסוקים (מתשל"ו ואילך) ע"י חיילי צבאות ה'. לאחר מכן אומר כ"ק אדמו"ר את השיחה, בה דיבר בדרך כלל על עניינו של יום, ולימוד הוראות כלליות וכו' מהנהגות רשב"י עבור ילדי ישראל בשמירת וחזוק היהדות בחיי היום יום. בשנים המוקדמות השיחה ארכה 20 דקות לערך, ולאחריה תורגמה לאנגלית ע"י הרב העכט.

בשנים המאוחרות יותר, הרבי

משתתפים

קבועים

שבת" או ב"שעורי לימוד הדת". הלכנו אז עם דפים, עליהם היה מודפס זמן ה"פאראד" והמקום, לכל בתי הספר העממיים, לחלק לילדים. היינו צריכים לעמוד במרחק של מאתיים מטר מבית הספר, כך היה החוק, וב"ה כולם באו בהמוניהם".

□ ה'פאראד' (מצעד - תהלוכה) הראשון בחזית בית חיינו, התקיים בל"ג בעומר - תשט"ז.

□ גם בשנים שלפני זה, התקיימו כינוסי ל"ג בעומר ב'שאלאש' שליד בית חיינו, אך היה זה בסגנון כינוס מצומצם, ללא 'פאראד' ברחובות קריה. בל"ג בעומר תש"ג התקיים לראשונה כינוס זה.

□ סך התהלוכות שהתקיימו בחזית בית חיינו בהשתתפות הרבי: 12. בשנים: תשט"ז, תשי"ז, תש"כ, תשכ"ו, תשכ"ז, תשל"ל, תשל"ו, תשמ"א, תשמ"ב, תשמ"ז, תשנ"ב.

הרבי התבונן שעות ארוכות בכל התהלוכה העוברת, החל מהמוצגים ועד לאחרון העוברים

נשהיין צעירים

המפקד שניאור נחשון

המפקד לוי גולדברג

האצ"ט יהודה סיימון

המ"פ יענקי מזרחי

מתנה לנשיא

מבין החיילים שקיבלו החלטה טובה לכבוד
יום ההולדת של הרבי נערכה הגרלה.

אלו שמות החיילים שזכו בשי אישי מבית

נחליה פוראבר:

החייל משה מהאצרי
החייל מענדי הולצברג
החייל אלחנן בן יוסף
החייל יוסף יצחק בורוכוב
החייל דובער מזרחי
החייל מאיר שלמה מזרחי

בתח זכו לגרום נחת רב
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

י"ג אייר ה'תשי"ב
יום פטירת הו"ח ר' ישראל אריה לייב
אחיו של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

הידעת?

הרבי שמח לשמוע שעלו לקברו..
מאז בכל שנה נוהגים חסידי חב"ד
לעלות קברו בבית החיים בצפת עיה"ק

ב' אייר ה'תקצ"ד
יום הולדתו של הרבי הפהר"ש

הידעת?

כשאדמו"ר המהר"ש היה בגן מלמדו
התפאר בפני אביו אדמו"ר הצ"צ שהוא
תלמיד מצטיין.
אדמו"ר הצ"צ ענה: מנה הפלא? הרי הוא
נולד בתפארת שבתפארת.

ל"ג בעומר תשי"ז

הידעת?

בשנה זו התקיים לראשונה
הפאראד גם לילדים הלומדים
בבתי הספר העממיים.

לחיות עם
הזמן
היום! לפני...

איש החמיד היה ל' הלל מפאריטש

באחת מנסיעותיו של רבי הלל, נקלע למקום בו היו יהודים מעטים מאוד. רבי הלל השתוקק להתפלל ערבית במנין, וביקש מבעל האכסניא שיאסוף כל היהודים באזור. האכסניא התאמץ והזיע, ולבסוף התכנסו באכסניא תשעה יהודים - כל יהודי הסביבה. שאל רבי הלל את בעל האכסניא: בכל האזור אין עוד יהודי? חשוב טוב! אז נזכר האכסניא שבמרחק של כמה וכמה פרסאות גר יהודי, אך הוא מתבולל, נוהג כגוי גמור ונשוי לנכריה. אין שום סיכוי שיבוא להצטרף למנין.

רבי הלל אומר מיד לנסוע אליו ולהציע לו שלוש עשרה רובל בדיוק כשכר טרחה, לא פחות ולא יותר, בכדי שיבוא להשלים מנין. רבי הלל אמר, וצריך לעשות. קמו היהודים ונסעו אל אותו מתבולל ודפקו בדלת באמצע הלילה. בעל הבית התעורר בכעס גדול וניגש לדלת תוך שהוא מקלל את מי שהעיר אותו, כששמע במה מדובר החל מקלל עוד יותר ואמר לאנשים שבפתח שיסתלקו. מחמת הצעקות קמה אשתו הגויה, ושאלה במה מדובר. כששמעה את ההצעה, גערה בבעלה, "כמה שוטה אתה? כל לילה אתה קם בשביל להרוויח כמה גרושים, וכאן אתה מוותר על שלוש עשרה רובל?! ליהודי לא נותרה ברירה, אז הוא קם ונסע..."

ישב היהודי בצד, בלי להתפלל, ורבי הלל עצמו עבר לפני התיבה והתפלל בניעימה אלקית. אותו אחד רק יושב ומקשיב בלי לומר דבר, ובסוף התפלה שאל את האנשים: מי זה שהתפלל? השיבו לו שזהו רבי הלל מפאריטש, צדיק גדול מאד. היהודי נדהם, ונזכר כי בילדותו יצאו כל בני העיר לקבל את פני רבי הלל, שהיה כבר צדיק מפורסם ועבר באותה עיירה. סוף דבר, נכנס היהודי

המתבולל לחדרו של רבי הלל אחרי התפלה, ודיבר אתו במשך שעתיים. לא ידעו ולא שמעו בחוץ מה הם מדברים, רק שמעו אותו בוכה, וכשיצא, קם ונסע לעיר אחרת. עזב את אשתו הגויה וחזר בתשובה שלמה. כל המנין הזה, עם כל הטרחה והעסק, היו בשבילו.

שולט על הגוף

לרבי הלל היה בית קטן, ובו רק חדר מגורים אחד. החדר היה מחולק בוילון, כשבחלק הפנימי שהו בני המשפחה, ובחיצוני ישבו תלמידיו ולמדו. מטתו של רבי הלל עצמו היתה מונחת מתחת לוילון, במקום ששייך חציו למשפחה וחציו לתלמידים. פעם אחת באו התלמידים לשיעור הקבוע, וראו שרבי הלל שוכב וישן על המטה. אמרו אחד לשני: "שא, שא - ער שלאפט" [הוא ישן]. מיד קם רבי הלל וקרא: "ער שלאפט? ער איז א בעלביט אויף מיר? אז איך זאג ער שלאפט. שלאפט ער וכו'". [הוא ישן? אתם חושבים שהוא (הגוף) בעל הבית שלי? כשאני אומר לו לישון הוא ישן (וכשאני אומר לו לקום הוא קם)]! ואכן, כך היה בכל יום: בצהרים שכב לישון, נרדם ברגע שנשכב והתעורר ברגע שתמה חצי שעה.

זאת ועוד, לא רק מתוך הרגל נשמע לו גופו: ממנהגיו של רבי הלל היה שלא לנסוע בעגלה על פני גשר, כי אם לעברו ברגל ולאחר מכן לחזור ולעלות על העגלה. באחת הנסיעות, ישב רבי הלל בעגלה ונמנם, כשהעגלה התקרבה לגשר. פתאום, ללא כל סיבה נראית לעין, התעורר רבי הלל מעצמו וירד מהעגלה בטרם עלתה על הגשר.

התבטאות מופלאה נאמרה עליו כבר כשהיה אברך צעיר, בראשית דרכו בחב"ד. הוא עמד בפנינת בית המדרש והתפלל, ורבי זלמן זעזמר, מגדולי המשפיעים ומי שקירב את רבי

הלל עצמו, ישב עם החסידים והתוועד. תוך כדי ההתוועדות הצביע עליו, ואמר: הסתכלו על האברך בפנינה. הוא כבר שחק את גופו עד שאין לו גוף (במובן זה שהגוף איננו "מאן דאמר" על חייו)!

הנבחה

רבי הלל נהג לקחת את הכיבוד של 'הגבהה' במנחה של שבת, ולא ותר על כך אף פעם. לקראת סוף ימיו סבל מחולי השבר (קיל'ה), ובאחת השבתות נפתח השבר וכל בני מעיו יצאו לחוץ, מצב מסוכן מאד. מיד השכיבו אותו במטה, הביאו מנין לחדרו ושם התפללו את כל תפלות השבת. בהגיע שעת קריאת התורה במנחה של שבת, בקש רבי הלל שיקרבו אליו את הבימה. תלמידיו חשבו שמבקש זאת כדי לשמוע את הקריאה, אך כשהגיע סוף קריאת התורה קפץ רבי הלל מהמיטה תוך סכנת נפשות וכמנהגו הגביה את ספר התורה. וראה זה נס, רבי הלל הגביה את ספר התורה וחזר למיטה, כאילו לא קרה דבר.

לשבת אצל הרבי

הידור נוסף היה לרבי הלל, להזהר מכל חשש וסרך של שעטנז. לפיכך לא לבש בגדי צמר, לא הוא ולא מושפיעיו, והקפיד שלא לשבת על שום דבר מרופד: לא ספה, לא מושב עגלה ולא כסא מרופד, פעם אחת הוא נכנס ליחידות אל הרבי הצמח צדק, והרבי כיבדו לשבת (בדרך כלל ביחידות, החסיד עומד והרבי יושב. אבל כשמדובר בחסיד חשוב, לפעמים הרבי אומר בפירוש לשבת). היה לרבי ענין ארוך לדבר איתו, וזה לא ענין לעמידה. אך דא עקא, הכיסא בחדרו של הרבי היה מרופד. מה עשה רבי הלל? העמיד פנים כיושב, ולמעשה ישב באויר שעה וחצי עד שהסתיימה השיחה (אולי מזה היה לו השבר...).

ערכית במניין

אבר

של מלחמת ופרצת

- ל.** לחיות גאולה - הפלוגה (כמעט) המובילה
- מ.** מלחמת ופרצת - המטרה היא אחת - גאולה!
- נ.** נשנן עוד ועוד - תניא בגאון.
- ס.** סיבובים, סיבובים, - בכניסות מסתובבים.
- ע.** עולם של גאולה - מול עיניי ניצב.
- פ.** פרוטקציות... פרוטקציות...
- צ.** צודקים - באמת נצחנו!
- ק.** קולות מחרישים - בתפילות נשמעו.
- ר.** רוצים ת'התגלות - בנח'ה זה ברור.
- ש.** ששששש... - הלילה בשטח ישנים.
- ת.** תגידו, אז מי ניצח בסוף...?

- א.** "אבל ברור שמשנה מי ניצח!"
- ב.** במערכונים - אצלנו נקרעו מצחוק.
- ג.** געשפאנט - גם במלחמה לא שכחנו.
- ד.** דרוכים להתגלות - במלחמה, ובכל רגע!
- ה.** הכניסות של 'לחיות גאולה' - לקחו בגדול!
- ו.** וכולם - את הסיסמאות מפזזים.
- ז.** זוכרים, זוכרים, - את מעודה במערכונים.
- ח.** חיילים ומפקדים - הלילה מתוועדים.
- ט.** טכני, טכני, - נגדנו הייתם.
- י.** ידענו ידענו...
- כ.** כניסת הקצין שלנו - עם אלבדים הייתה!

הנמחת צדיק

פעם נגזרה גזירה מטעם הצאר לקצוץ את הפאות. לרבי הלל היו פאות ארוכות, וכמובן לא היה מוכן להוריד אותן. כשהחלה אכיפת הגזרה נכנסו חיילים חמושים לביתו של רבי הלל בכדי לגזור את פאותיו. רבי הלל תפס בחזקה את הפיאות ולא נתן לנגוע בהן. החיילים התחילו לחבוט בחרבותיהם על ראשו וכתפיו והצדיק צעק בקול גדול, אך לא הרפה מהפאות.

שכנו של רבי הלל היה חייט, לא צדיק גדול, אך היו לו קשרים בצבא הצאר כיוון שהיה תופר לפקידים מדים מיוחדים ויפים. כששמע החייט את הצעקות, נכנס מיד, ונתן לפקידים ושייחד אותם בכך שיתפור עבור כל אחד מהם מדים חדשים ומהודרים. כשיצאו החיילים, פנה רבי הלל לחייט ואמר לו שבזכות מעשהו, הוא מבטיח לו שיקבר על ידו לאחר מאה ועשרים.

רבי הלל לא נפטר בעירו, אלא בחרסון הרחוקה, ושם נקבר. החייט האריך ימים הרבה אחרי רבי הלל, ובסוף ימיו נסע לבקר את משפחתו באזור חרסון, נכנס לאכסניה, ושם נפטר בפתאומיות. היה זה אמצע החורף והשלג כיסה את הכל, והחברה קדישא לקחו את ההלך האלמוני לבית העלמין, מצאו מקום שאין בו מצבה ושם קברו אותו. רק באביב, לאחר הפשרת השלגים, נוכחו החברה קדישא לראות שקברוהו סמוך לרבי הלל מפאריטש, ששנים רבות לא נקבר לידו אף אחד. פחדו החברה קדישא שעשו משהו לא ראוי, ושלחו מברק לעיירה שלו לשאול מי היה אותו חייט אלמוני שקברו ליד רבי הלל. בתשובה קבלו את הסיפור הזה, והבינו שכך התקיימה הבטחתו של רבי הלל.

לשלוח מכתב

פעם אחת היה צורך דחוף לכתוב מכתבים לרשויות, והרבי הצמח צדק הטיל את התפקיד על רבי הלל. היה זה יום ששי אחרי הצהריים, ולרבי הלל היה מנהג, שיש לו אסמכתא גם בשולחן ערוך, לא לשלוח מכתבים ביום ששי אחרי הצהריים. כאן אין ברירה, אין אפשרות לשבת על האויר. או שאתה עושה מה שהרבי צווה, או שלא. בלב כבד מאוד כתב רבי הלל את המכתב, הניח במעטפה והכניס לתיבת הדאר, נגד מנהגו. מאוחר יותר, בסעודת ליל שבת, ישב הצמח צדק עם בניו וצחק "אתם חושבים שאני ניצחתי אותו? הוא נצח אותי! הדוור הוציא מהתיבה את כל המכתבים, חוץ מהמכתב הזה..."

מידת האמת

בפעם אחרת, הייתה מלשינות נגד תנועת החסידות ונגד הרבי הצמח צדק. הצאר דרש שלושה מכתבים של התנצלות והכחשה של המלשינות, משלושת הרבנים הגדולים של עדת החסידים: הרבי עצמו, רבי הלל ורבי אייזיק מהומיל. אם לא יישלחו המכתבים, הייתה צפויה גזירה קשה מאוד. הרבי עצמו נסח נוסח למכתב, וכל אחד מהשלושה היה צריך לכתוב ולשלוח, אבל רבי הלל לא היה שלם עם חלק מן המכתב. לא היה בטוח שזה אמיתי במאה אחוז לפי הראש שלו. בעיה הלכתית בוודאי שלא הייתה, הרי אפילו לשקר שקר גמור מותר בכדי להציל יהודי, וקל וחומר כאן כשמדובר ברבי ובכל עדת החסידים. למרות זאת, רבי הלל לא יכל לסבול את המחשבה לחתום על משהו שאינו אמיתי לגמרי, והוא ישב בבית המדרש בליובאוויטש והתחיל לבכות על שלא יכול לצאת מזה ולא יודע מה לעשות. בכה שעה ועוד שעה עד שפתאום הגיע טלגרמה שהגזירה בטלה, ולא צריך לשלוח את המכתב.

אט אט פקח ראובן את עיניו, הוא ממצמץ כאשר קרני שמש אחרונות של סוף יום ניבטו אליו ממרום מסנוורות אותו, הוא הזדקף באחת ומצא את עצמו שוכב באוהל על מיטתו ואין איש מסביב. כן, הוא זוכר היטב את אשר אירע לו לפני כמה שעות. כמה שעות? או שמה כמה ימים? הוא לא ידע במדויק. הוא נכנס לחדרו של עשא לראות מה מחביא הצעיר, פתח את תרמילו - ומשם כבר לא זוכר דבר.

"המפקד" שמשו הסיט את הווילון ונכנס פנימה "המסדר כבר עומד הכן כולם מחכים לפקודות המבצע האחרונות של כבודו".

'מעולה' הרהר לעצמו 'לפחות אני יודע שלא עברה יותר משעה קלה מאז שעזבת כאן' ראובן התרומם ממקום שכיבתו וצעד לעבר שטח האימונים. ראשו אמנם עדיין מסוחרר מהמכה שקיבל אבל הוא הרי רגיל לסיטואציות כאלו שעליו להעמיד פנים שהכל כשורה.

תוך כדי שנעמד מול חייליו וסקר אותם מראש ועד רגל הרהר לעצמו במאורעות 'עשא מסתיר משהו גדול, משהו נורא זה בטוח', עשא גם היה בין שורות הלוחמים, ראובן החליט לפי שעה שלא להגיב כלל למה שאירע ולהמשיך סדר יום כרגיל. אם יפעל בחשאיית

י ו כ ל א ט

א ט

פרק

7

מפקדש

בקרבות

סיפורו של ילד יהודי בעת החורבן

לגלות טפח וטפחיים ממה שמתחולל סביבו.

'אם כי' מחשבה נוספת טורדנית עלתה לליבו 'למה לי לשכנע את עצמי שהכל בסדר?? די ברור כי עשא הוא שליחו של האיש!' ראובן התעלם ממנה לחלוטין 'לא יכול להיות!' קרא קול אחר 'אם כל הכבוד, האיש הוא ואיננו נראה, אינו מתקשר אם אדם ולא צייץ מאום כבר....' ראובן לא היה צריך אלא להקשיב כדי לדעת שהאיש כבר יצא גם יצא ממקום מחבואו ופועל

אף לעצמו היטב.

"היום יוצאים אנו למבצע שערכו לא יסולא מפז!" כך אומר הוא הרי לחייליו, "המבצע הוא לתפוס מרגל נתעב יהודי, כפי שכולכם כבר למדתם האיש הינו זריז ואמיץ, עלינו להיות ערוכים היטב!" הם אמנם ידעו טוב מאוד את חומרת מעשיו של אותו יהודי אבל לא לגמרי. רק הוא יודע את האמת כי המפות הסודיות נמצאות אצל יהודי בין בלייעל זה והוא מאיים להפיצם אצל הרומאים.

אפילו יוחנן מגוש חלב ואשר איש מצדה איחדו כוחות ביניהם בכדי להגיע לאותו נבזה. בשעות אלו ממש יושבים הם יחדיו ומפצחים את התעלומות ואת המקרים המוזרים של האיש בכדי לנסות להגיע אליו. לאחרונה גילו מקום מסוים, איזושהיא מערה שיכל האיש להתחבא והמבצע יהיה פריצה למיקום.

ראובן פירט את כל מה שהלוחמים צריכים לדעת על המבצע ומטרתיו ושלה אותם להתארגנות.

*

"היום הם יוצאים למערה" נכתב בפתק שיצא בחשאיית רגעים ספורים אחר כך משערי המחנה....

אי שם.

"ידעתי שתינצל" אמר לו האיש בקול רחום.

"אאתהה... יידעעת שששהם יבואו?" גמגם הצעיר בבעתה.

"בוודאי, כפי שכבר אמרתי לך, יש להם שליחים בכל מקום ובכל זמן" האיש התקרב אליו ונתן לו מנאדו לשתות, אחר הושיבו על סלע מזדמן והביט היישר לתוך עיניו.

"כפי שכבר סיפרתי לך הם ימצאו אותנו תמיד, לכל חור הם הגיעו. לכן עלינו לנקוט משנה זהירות ולהתכונן לכל. אבל אתה" האיש התכופף עד כי היה צמוד ממש אל פניו "אתה תתמיד במשימה שלך בדיוק ומיומנות וכך, בעזרת אלוקי ישראל - נכריע אותם".

הצעיר ישב כולו מפוחד, הוא כבר לא ידע למי להאמין. אבל האיש שנראה

מדיניות המלחמה

המלחמה מזוית שלא הכרתם...

החות'ים בתימן מוחים על זה שחודש ימים לא סיפקו להם ג'חנן ולחוח'ה, הבעיה היא - הם לא ידעו שהיה פסח...

עזתים מדווחים כי מטוסי חיל האוויר החלו להשתמש בפצצה מטילת אימה (תרתי משמע) - אלבדים בשלל צבעים.

עקב המצב הבטחוני ההנהלה שוקלת להעביר את הקעמפ לצפון בכדי לשגר מסר מאיים לחיזבאללה.

מנהלי מלחמה מפלוגה מסוימת הודיעו כי מאות הזיקוקים שירו האיראנים לפני תקופה, הייתה מתואמת איתם, וכי זה היה אמור לקרות בכניסת אחד הקצינים, אבל מה אפשר לצפות מפרסי..

מולו שבה את ליבו כבר מהרגע הראשון, אמנם מאז אותו מפגש הוא נמצא בסערת רגשות תמידית 'היתכן שאפילו הם...?' 'יכול להיות שבעצם...?' 'אם כן הוא חייב ל...?' והמחשבות לא הפסיקו לרוץ במוחו; אבל עדיין היה באיש הזה משהו טוב יותר, רחום יותר, ממוקד ואכפתי יותר, וכן, היראת שמים שלו בלטה כשמש בצהרים.

אבל האיש לא נתן לו לנוח יותר מידי מהמקרה שעבר עליו "עלינו למהר" אמר תוך כדי שעולה על הסוס "חזור אתה למקומך והמשך במשימה אמנם תכננתי לדבר איתך באריכות אבל אירוע גדול מתרגש עלינו עלי למהר לשם בדחיפות כך את זה"

ה א י ש העביר לו מגילת קלף חתומה.

"פה כתוב כל מה שאתה צריך לעשות מכאן ואילך, תעלה אותה באש הצור בסיום השימוש אאהה וכן"

האיש הוציא פגיון קטן מהתרמיל שעל סוסו והעבירה לצעיר "השתמש בזה בעת הצורך".

הצעיר המפוחד אך הצייתן בירכו לשלום והוא פצח בדהירה מהירה מותיר עכשיו שובל עפר, הוא מודע בדיוק לאן פניו מועדות.

סוסו החל להראות סימני עייפות כאשר התקרבו הם אל ערי המערות שבמדבר יהודה...

המשך יבוא בעז"ה...

המ"פ אייזנשטיין
בהכרזת הקודש, בקריאת
התורה במנייניו של הרבי

האצ"ט יהודה סיימון
והמפקד שניאור חלק
בלימוד מעמיק
בשיחת הידבר
מלכותי השבועי

המפקדים ישראל מיפעי
ושמואל אביעד מוסרים ד"ש
חם לכל חיילי נחלקעמפ

המזכיר מענדי ניסלוויטש
בלימוד מסכת בבא בתרא
הנלמדת בישיבה

המח"ט מענדי מרינובסקי
בעיון מעמיק בליקוטי
שיחות השבועי

ד"ש מהמקדש

מנהל הקעמפ
שמואל מנגמי מתפלפל
בדבר מלכות השבועי

המ"פ יענקי מזרחי
נתפס אחרי התפילה
בערב פסח בדרכו
לשרוף את החמץ

המפקד ישראל קולט
מעמיק במאמר של
הרבי על הפרשה

המפקד ינון עטיה
מתפלל בעבודה
במניין של הרבי

נתפסו בכונות הדמות של הכרתם

"לוי, בא למגרש לשחק", נשמעה קריאה ברחוב השקט בעיר ביתר עילית, שעה שלוי פרקש בן השמונה, היה עסוק במשרד שבביתו.

"אני לא יכול עכשיו, אני חייב לסגור כמה פינות בשביל הכנס צ"ה לכבוד י" שבט". ענה להם, וחזר לסיים את ההכנות לכנס המדובר.

עוד משחר ילדותו, ניחן המש"ט לוי פרקש ביכולות ניהול והפקה יוצאים מגדר הרגיל, לעיתים תכופות נהג לזנוח את משחקי הכדורגל עם חבריו לטובת הפקת אירועים, כינוסים, וכו' וכו' שאותם היה מפיק ביד רמה.

חלפו להם השנים ולוי מיודענו עלה לשיבה. עם עלייתו לשיבה, החליט לוי לעלות רמה גם בהפקותיו, וכך נוסדה חברת "ל. פרקש הפקות בע"מ", הידועה כיום כחברת הפקות

המצליחה ביותר בהפקות החל יומולדת ועד למבצע שיגור חלליות של נאס"א לחלל. חשוב לציין שאת כל הנ"ל היה

כמות זעומה לאדם כה מבוקש.

וכך במשך היום היה צולל אל עמקי סוגיות המסכת הנלמדת. ובלילה היה מנהל את חברת "ל. פרקש הפקות".

לילה אחד, מצא את עצמו לוי פרקש במצב שבחבילת הסלולר שלו נותרו 5 דקות בלבד, והנה מכשיר הפלאפון מצלצל, הוא היסס לרגע האם כדאי לבזבז את הדקות האחרונות שנותרו, ואז בהחלטה גורלית הוא בחר לענות.

הלוו? מה? נחלה?.. אני...?? ... האמת שנשמע לי מצויין, אני הולך על זה!"

באותו רגע התמנה לוי פרקש ממנהל חברת "ל.פרקש הפקות", למנהל בשטח (מש"ט) של נחל'קעמפ.

***

9:00 בוקר יומיים לפני תחילת הקעמפ.

משיאת sami ה trailer הענקית הנושאת בגאון את סמל החברה חנתה מול הת'ת'ת שחסמה את כל הרחוב, ולוי פרקש הת'ת'ת למשאית כשהוא פורק ממנה ציוד רב, בוקסות, מכונות עשן, מסכי לדים, ציוד תאורה, במות הרמה ועוד ועוד...

***

כעבור כמה ימים, בפעילות ערב.

עשרות עניים פעורות ננעצו במ"פ אייזנשטיין בשעה שהוא רכן אל הארגז שנמכר במכירה הפומבית, כדי לחשוף תכולתו, ואז באחת זינק המ"פ ובידו שולף מהארגז לא פחות מאשר תרנגול!, קריאות צהלה מחד והלם ובהלה מאידך נשמעו באולם, האולם היה כמרקחו, אך היה אחד לא היה שותף לשמחה, המש"ט לוי פרקש חמק מן האולם ירד את גרם המדרגות ורץ למפקדה, התיישב על כסא פנוי, טמן את פניו בידיו ומרר בככי.

- "מה קרה?!", שאל אותו אחד המפקדים?

- "זה התרנגול.. הקטע היה אמור להיות הרבה יותר מגניב" ענה המש"ט והסביר, "התכנון המקורי היה להכניס בקרטון פרה"

- "פרה?!" המפקד היה המום..

- "הכנסתי אותה לתוך קרטון ענק והצבתי אותו על הבמה כשעה לפני הפעילות, אבל כמה דקות לפני שהחיילים נכנסו הפרה אכלה את הקרטון וכל האפקט של ההפתעה

"מה אתה עושה!?" צעקו עליו המג"דים כשראו אותו ממלא את רחבת המגרש בארגזים, "בקשתם שאני אסדר את כל מה שקשור להפקה בשטח", ענה לוי: "בחרתם את האדם הנכון".

- "מה שאנחנו צריכים זה, להחדיר לחיילים את הדריכות" הסביר המ"ל נביאן, "הכל טוב ויפה אבל פספסת את הנקודה",

- "אוקיי! למה לא אמרתם, יש לי שלושה מכולות מלאות בדריכות משובחת במחסן"

וכך יום לפני הקעמפ, שפך לוי פרקש ברחבי השטח את תכולתם של שלושה מכולות הדריכות, זו אגב הסיבה לדריכות

נחלה טיימס

חדשות הקעמפ מזויות שלא הכרתם...

מישהו ראה את המשרוקית שלי...? זה היה מונח על הכיסא בסמיכות לבריכה. הסמג"ד קימיאגרוב.

מכיון שהמג"דים גמרו את כל הכוסות עבור החיילים, לא יהיה יותר כוסות עם המיתוג של נחליה במפקדה. הרצ"ט מעודה

משרד הפעילות הודיעו: בעקבות הביקוש הרב בארץ ובעולם לסיכות של געשפאנט, נשלח הזמנה מיוחדת ליצור הסיכות בסין הרחוקה..

מי שרואה שלקח את החולצה בצבע של השופטים (כחול כנה) מידה XXXXL שיחזיר לי עכשיו! המ"פ יענקי מזרחי.

האפתחות לבני הכיתות נעלו.. מי שימס את האפתחות קיבל ארטיק מרסן. המ"ט פרק

נהרס" - "בסדר" הרגיע המפקד "אז במקום פרה היה תרנגול, זה גם בסדר"

אך לא אדם כלוי פרקש יאמר נואש!

" - אבל זה לא סתם פרה" הזדעק המש"ט "זה מימי הפרה מחבורת מכל הלב"

" - החבאתי אותו בגנרליה אני מקווה שאף אחד לא ישים לב..."

זהו סיפור אחד, מתוך רבים על המש"ט לוי פרקש ועל חברת "ל. פרקש הפקות", אגב, העלון שאתם קוראים בו ברגע זה ממש הודפס ע"י חברת "ל. פרקש הפקות" - כל הזכויות שמורות.

באותו ערב אחרי יום עבודה עמוס במיוחד פרש הגנרל לחדרו לנוח מעט ולתדהמתו במקום מזון הוא מצא את הפרה של המש"ט פרקש זוללת בתיאבון את המזרון המשובח וכל מה שסביב, הגנרל שהיה עייף וחשק בכל מעודו לשכב לישון לא ידע את נפשו מרוב תסכול, הגנרל הוציא מהמגירה סכין שוחטים ובירך בשם ומלכות "ברוך אתה... על השחיטה" מיותר לציין שהשחיטה נעשתה על פי כ ל

ההידורים כיאה לת"ח (תלמיד חכם) כמוהו

4 עובדות שלא ידעתם על... המש"ט לוי פרקש

1. בכל ימי הקעמפ הוא הספיק לישון רק בזמני המסדרים - זה הזמן היחיד שבו אף אחד לא היה צריך ממנו משהו דחוף כל רגע..
2. הוא בכלל היה אמור להיות נגדל אך בגלל שהוא התעסק כל הזמן עם מה שקורה בשטח הפכו אותו למש"ט.
3. בדרך כלל הוא שומר על כושר גופני מעולה רק שבדיוק ביום ספורט כל הגב שלו היה תפוס...
4. לאחר שעורך "נחלה פוראבר", פרש לפנסיה. התמנה לוי פרקש לעורך ראשי תחתי.

המלחמה מהעבר ולאורחוק

האמת היא שזה לא התחיל היום, גם לא אתמול. נו, אתם בטח יודעים על מה אני מדבר נכון? כמוכן על המלחמה!! לא על מלחמת 'חרבות ברזל' על זה דיברנו מספיק בתלמוד תורה.. על המלחמה 'שלנו', הסודית כאילו הגלויה. מלחמת "ופרצת"!

לא! אתם לא אמורים לקום עכשיו מהספה ולרקוד מהתרגשות לקראת כניסת קצינים אליכם הביתה, ממש לא. פשוט התרגשתי מזה שגם לנו יש מלחמה כזאת שאין לאף אחד אחר עם פקודות משלה, דרכים משלה וניצחונות משלה! מרגש לא כך?

קיצר מה שבאתי לומר הוא שלקראת הניקיונות לפסח ניגשתי בציווי (אחרת זה לא היה נעשה בחיים) אימי למדפים הישנים שלי, בתחתית הספרייה כהכנה למסכת התעללות שלימה בחבורות/דפים/קבצים.

מבחינתם – כעת הוא יום הדין. כעת יוחלט מי יועבר אחר כבוד אל פח הגניזה הגדול שלייד בית הכנסת, מי יושלך בבידיו אל פח האשפה הביתי ויבלה את חג הפסח עם ערמות אבק, וכמוכן – מי

יזכה במדליית הזהב ויורשה לקבל וויזה לשכון במדפי (עד לשנה הבאה כמוכן או אז תיבחן התנהגותו מחדש).

אז שמתי על ראשי את כובע השופט והתחלתי במלאכה. לא אלאה אתכם בדברים על הדמעות שונשפכו אך זאת אגלה לכם כי מסמך ישן נושן נתפס תחת ידי ומשך את תשומת ליבי.

בשעות הקרובות אעסוק בקריאה שוטפת שלו, ורק כשאמא תיכנס לחדר ותעיר לי (או – אותי) שצריך לסיים – אמשיך בסלקציה.

הוא היה מרתק, היה בו פשוט תיאור מדויק של מה שאירע במלחמה 'שלנו' רק לפני כמה מאות או אלפי שנים.

אתם חייבים לראות את זה:

הממלכה האדירה השתרעה לה על פני כל אסיה כולה. היא הייתה מרתיעה ביותר וצבאה היה חזק ועצום.

אך, לא הכוח שלט בה להיפך, הנתינים העריכו את המלך הגדול עד למאוד. המס היה נוח למדי, וכלכלתה הלכה והתפתחה

בתבונת ליבו של המלך. חקלאות, בדים, תעשייה צבאית, דיג וציד הם רק חלק מחלקי היצוא האדיר שסיפקה הממלכה. סוחריה הו עשירים וחצו יבשות בכדי שכל העולם ייהנה מתוצרת הממלכה, כך גם יכנס כסף רב לעובדים והפועלים וחוזר חלילה.

גם ההשכלה בה הייתה מן המעולות. בתי ספר נחשקים נפתחו בה בזה אחר זה ואנשי רוח וסופרים היו מסתובבים ברחובות למכביר.

אירועי תרבות התקיימו בקצב מסחרר וחגיגות ומשתאות היו דבר רגיל.

לא חסר בה דבר.

אחרי כמה שנים החל המלך לשים לב לתופעה מדאגה מעט. הוא היה משוטט ברחובות המלאים כל טוב ורואה את האנשים השמחים והמחויכים ומשהו לא שקט בליבו.

היה חוצה עם פמלייתו את הארץ ומגיע לגבולות, צופה בחיילים העומדים שם בשמחה וברצון כשהם נהנים מכלי הנשק הטובים ביותר ומטכסיסי המלחמה שהוכנו על ידי אלפי מוחות מבריקים המאיישים את הקצונה הבכירה להם משלמים היטב.

פעמים אף ביקר בבתי הספר ובגני השעשועים ובוחן את הילדים והילדות הרכים ורואה כיצד הם לומדים ומתקדמים בהצטיינות רבה כשהם נהנים בחייהם.

דבר מה הציק לו בכל המראות הללו, והוא לא הבין מה ומדוע.

בלילות הוא היה מתהפך על משכבו בניסיון להבין מה בדיוק הבעיה אך ללא הועיל.

גם כאשר שיתף בתחושותיו את אשתו ויועציו - לא הבינו מדוע אינו שמח בראותו את ממלכתו הפורחת.

פתאום, בשעת בוקר מוקדמת של יום סגרירי אחד לאחר לילה שלם בו לא עצם עין זה קרה. הוא הבין מה מציק לו.

אדישות.

כן, זאת התחושה הקשה שמלווה אותו זה כמה שנים.

בני ממלכתו טובים, מוכשרים ושמחים הם אך הם אדישים. אין דבר המוציא אותם משלוותם. אינם מודעים לרוחות הסערה הנושבות מחוץ לגבולות הממלכה. נראה כי סבורים הם שפרנסתם לא תקרוס לעולם וצבאם לא ינוצח מול שום אויב בעולם.

'לא כך יראו נתיני ממלכתו' הרהר המלך בליבו.

חייבים לגרום להם לנסות עוד יותר, למצוא כל אחד כיוון חדש ושנה מכולם, לפתח עוד יכולות ולהגיע לעוד הישגים.

כרגע בני הממלכה חיים ב'גן עדן' ולא מנסים כלל להתאמץ כדי להגיע ליעד מסוים.

אדישים.

כעת הבזיק רעיון במוחו:

הוא יעשה 'מלחמה'. כעין תחרות פנימית בין נתיני הממלכה בשלל נושאים ותחומים וכך יוציא אותם משלוותם והם יתחילו להתמסר ולצאת ממציאותם כדי להגיע לתוצאה הטובה ביותר.

הוא זימן את כל יועציו ושריו ויחד עמלו על הסדרי ה'מלחמה' וחוקיה כך שיהיה ניתן לקבוע ניצחון אמיתי.

ואז נחתה הפצצה מאת המלך "גם אתכם אחלק". יועציו ושרי המלך התחלקו גם הם לשתי הקבוצות המתחרות וכעת יצאה ה'מלחמה' לדרך.

למחרת בבוקר קמו תושבי הממלכה לידיעה מרעישה: 'הדרומיים' וה'צפוניים' יוצאים לתחרות ענק במגוון תחומים: בתעשייה, בצבא, בלימוד, בתרבות ועוד. צוותי שפיטה יעברו ממקום למקום ויבחנו את תוצאות שני הצדדים למשך השנה הקרובה, ובסוף - יחליטו על מנצח בתחרות.

בשולי מודעות הענק נכתב: "לא משנה מי

שנת הצלחה

חודש אייר

המערכת שולחת איחולים לבביים לחיילים ולצוות שיום הולדתם חל בחודש אייר

מנגמי || ט' אייר

המפקד מ"מ פינטל || כ' אייר

המפקד מ"מ שעתל || ח' אייר

המפקד שמואל ברוק || כ' אייר

לוזון ישראל אריה לייב || כ' אייר

לוי שמעון ישראל || י"ח אייר

מזרחי לוי"ק || כ"ד אייר

מייזל לוי יצחק || י"ט אייר

סטמבלר יואל || ד' אייר

פלג איתן || ד' אייר

פרין אבישי || י"ב אייר

קאיקוב חיים בנימין || י'

אייר

קאפלושניק ניסן אריה ||

כ"ג אייר

קעניג יעקב גרשון || י"ד אייר

רוזנברג דורון || י"א אייר

שקולניק לוי יצחק || י' אייר

צוות

המ"פ יעקב מזרחי || כ"ד אייר

מנהל הקעמפ שמואל

אהרון שניאור זלמן || כ"ה אייר

אוריאל דובער || כ"ג אייר

אסרף חיים מיכאל || י"ט אייר

ברשישת שמואל || י' אייר

גולומב איתי || כ"ג אייר

גרנברגר נהוראי טוביה || ג' אייר

גרשוביץ ארי || א' אייר

דלויה בניהו || ט' אייר

דמארי שמואל || ד' אייר

דנה שמואל || כ' אייר

חביב אלחנן שמואל || ב' אייר

טויל מענדי || כ' אייר

טייכמן ברוך שלום || כ"ב אייר

יוסף יגל יצחק || י"א אייר

יצחיק יוסף יצחק || כ"ד אייר

כהן דניאל || כ"ג אייר

לבייב מנחם צבי || כ"ד אייר

לדיוב יוסף יצחק || ד' אייר

הגדולה לה הוא מקווה, להגיע של ממלכה אשר אזרחיה לא נחים ולא שקטים לרגע.

ישבתי על מיטתי מרותק.

יש מצב שמישהו פה עבד עלינו ובכלל כל הרעיון של 'מלחמת ופרצת' הוא בסך הכול 'העתק-הדבק' של הסיפור הזה! טוב, גם אם כן יש פה עדיין משהו חזק.

המלחמה היא לשם המלחמה. כמה שזה נשמע נורא יש לי הרגשה שלשם אנחנו חותרים במלחמתנו נגד היצר/כוחות הטומאה/נפש הבהמית או כל כינוי נלהב אחר שתמצאו, כאילו לא הקטע הוא לנצח איזה פלוגה שנמצאת מולנו, אלא שאף פעם לא נהיה שאננים ותמידי נימצא במצב 'מלחמה'.

נתנו לנו המון המון כוחות נכה שלפעמים אנחנו טיפה שוכחים משדה הקרב... כאן באה מלחמת 'ופרצת', המלחמה נגד השאנונות והאדישות.

חיילים! אנחנו בתוך שדה קרב נגד ה... הוא! אסור לנו לשכוח את זה ולטבוע בתוך ים הרוחניות שיש לנו.

טוב לא ממש רציתי להיכנס לסגנון התוועדות אבל זה מה שיצא... מסתבר שאני לא כזה תמים כמו שאני חושב...
לחיים לחיים!

המשך יבוא...

ינצח העיקר שיתקדם השיח". חתום בטבעת המלך.

אני לא יפרט לכם עכשיו את כל מה שנעשה בממלכה באותם שנים. זה פשוט עצום!

הם בנו 'מלים' חדשים, הרים שלימים נחצבו, ערים שלימות הוקמו, פיתוחים חדישים בתחום החקלאות והבניה צצו בזה אחר זה, הלימודים החלו להיות רציניים ואפילו הלוחמים פתחו באימונים מפרכים אליהם לא הורגלו כלל.

לא עוד שלוה הייתה ברחובות. השאנונות נעלמה וכולם הבינו כי אם לא יתגייסו ויתאמצו כל אחד לפי יכולתו לעזור ולסייע למאמץ ה'מלחמתי' – ידונו הם לכישלון צורב.

המלך ישב על כיסא מלכותו וחייך קלות. הוא היה שבע רצון עד למאוד.

כל כמה שעות נכנסו ובאו אליו השופטים, עם התוצאות הטובות יותר והפחות, המאמצים הרבים והרעיונות המקוריים שצצו בכל פינה, אך אותו זה פחות עניין.

עצם זה שבני הממלכה מבינים כי עליהם להתאמץ ולהתמסר - זוהי הייתה מטרתו. גם בסיום ה'מלחמה' כאשר ייודע דבר המנצח לא יהיו עוד החיים בממלכה כה רגועים ושלווים, כל אחד ינסה להוציא מעצמו את המירב עם מאמץ ויגיעה. עד

ל ת ו צ א ה

נחל'יקעמפ

ה'תשפ"ד

יוצאים לדרך! פרטים בקרוב...

גלדיה נחלודאית

<<< מלחמת ופרצת > היום הראשון >>>

דובי מכיתה ב'
האם זה נכון שהמפקד שמוליק ברוק היה אמור להיות קצין במלחמת ופרצת?

תשובת המפקד שנתל

בהחלט הוא היה אמור להיות קצין. אבל, לבסוף החלטתנו הייתה להישאר מפקד פשוט ולהתמסר לחיילים כמו שרק הוא יודע.

מענדי מכיתה ח'
למה בתוכניות הערב המג'יד גינדי תמיד היה נמצא מאחורה?

תשובת המג'יד זיגלבוים

המג'יד גינדי ידוע לכל כאיש שמח וכתפקידי אינו מאשר להעלות חיך מול החיילים, וכשהיה מאחורה הוא יכול תמיד לצחוק מבלי שימו לב.

יוסי מכיתה ו'
למה במלחמת ופרצת לא ראינו את הגנרל והמח"ט?

תשובת מנהל הקמפ שמואל מנגמי

במלחמת ופרצת היה את צוות השופטים, שבמובן מסוים החליפו את המח"ט והגנרל. ובנוסף, בזמן המלחמה הם עבדו רבות על הטיולים המתגלים שהיו למחרת.

דובי מכיתה ה'
תנידו את האמת: זה נכון שפלוגת לחיות גאולה הייתה אמורה לנצח?

תשובת השופט גורליק

באמת פלוגת 'לחיות גאולה' הובילה ברוב הדברים. כניסות, הצגות ועוד... אבל פלוגת 'השליחות היחידה' הובילה במירב האחוזים בתניא בע"פ.

שורית נחלה

השאלות של החיילים, והתשובות המרעישות של הצוות

גלריה

נחל וואדי

>>> מלחמת ופרצת < היום השני <<<

אילוס: לוי קולטון

